

sam sic absolvī, ac thesin meam demonstrari posse
persuadeor.

§. IX.

Præsuppositis hisce, mediante Jure N. cognoscimus, homines ad Socialitatem colendam, foven-
dam, ac sustinendam sufficientes vires accepisse; hos-
que homines possidere dona Corporis, Animi ac for-
tunæ, ut his ipsis, sub auspiciis providentiæ divinæ,
conservent se in statu, in quo semel sunt constituti;
Si emergere possint, honestis vero & legitimis mo-
dis, omnem adhibeant operam; Si vero ulterius pro-
gredi nequeant, Summi Sospitatoris uias ac auxilium
exspectent. Non vero sibi solis vivunt, sed cum Proxi-
mo, quibus DEus eadem Jura communia concessit,
hinc & tenentur, relinquere Proximum in statu, in
quo est constitutus; Si facere possunt, ut ad lautiorem
fortunam emergant, sincero nisu id faciant; Si halluci-
nantem in progressu vident, partim manum meden-
tem afferre, partim Numinis providentiam super il-
lum sollicitare, ac ad id, ut Summo Nunini confidat,
reducere eundem sunt obligati. Collatis hinc viribus,
quisque eo prospicit, ut Sibi, & Proximo bene sit,
quo ipso salus Reipublicæ quoque miris modis adstrui-
tur. Videatur de Officiis tam absolutis, quam hypothet-
icis hominis erga hominem, GROTIUS, PUFEN-
DORFFIUS, GLAIEIUS, THOMASIUS & pas-
sim Juris Naturæ Doctores, sub citato rubro.
De varietate donorum addas CICERONEM:
de Finibus bonorum & malorum, Lib. III. c. xx. ubi
simul invenies, quo & quali modo quisque juxta dicta-
men rectæ rationis hæc omnia applicare teneatur, & si
unquam